

Bryssel, 20. kesäkuuta 2018
(OR. en)

10335/18

Toimielinten väliset asiat:

2017/0251 (CNS)

2017/0249 (NLE)

2017/0248 (CNS)

FISC 266
ECOFIN 638

ILMOITUS

Lähtettäjä: Puheenjohtajavaltio

Vastaanottaja: Neuvosto

Kom:n asiak. nro: 12882/17 FISC 213 ECOFIN 788 IA 151 - COM(2017) 569 final
12881/17 FISC 212 ECOFIN 787 IA 150 - COM(2017) 568 final
12880/17 FISC 211 ECOFIN 786 IA 149 - COM(2017) 567 final

Asia:

- Ehdotus neuvoston direktiiviksi direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta arvonlisäverojärjestelmän tiettyjen sääntöjen yhdenmukaistamiseksi ja yksinkertaistamiseksi sekä lopullisen järjestelmän käyttöön ottamiseksi jäsenvaltioiden välisen kaupan verotusta varten
- Ehdotus neuvoston täytäntöönpanoasetukseksi täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 282/2011 muuttamisesta yhteisöliiketoimien tiettyjen vapautusten osalta
- Ehdotus neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) N:o 904/2010 muuttamisesta luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen osalta
- = Yleisnäkemys

I JOHDANTO

1. Komissio esitti 4. lokakuuta 2017 seuraavat kolme lainsäädäntöehdotusta 7. huhtikuuta 2016 antamansa, arvonlisäveroa koskevaan toimintasuunnitelmaan "Kohti EU:n yhtenäistä arvonlisäveroaluetta – aika tehdä päätöksiä" liittyvän tiedonannon (alv-toimintasuunnitelma)¹ mukaisesti:

---

¹ COM (2016) 148 final. Ks. myös
http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/action_plan/index_en.htm

- i) ehdotus neuvoston direktiiviksi direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta arvonlisäverojärjestelmän tiettyjen sääntöjen yhdenmukaistamiseksi ja yksinkertaistamiseksi sekä lopullisen järjestelmän käyttöön ottamiseksi jäsenvaltioiden välisen kaupan verotusta varten²;
- ii) ehdotus neuvoston täytäntöönpanoasetukseksi täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 282/2011 muuttamisesta yhteisöliiketoimien tiettyjen vapautusten osalta³ ja
- iii) ehdotus neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) N:o 904/2010 muuttamisesta luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen osalta.⁴

2. Nämä kolme lainsäädäntöehdotusta, jotka annettiin vastauksena neuvoston 8. marraskuuta 2016 antamiin päätelmiin "EU:n nykyisten alv-sääntöjen parannuksista rajatylittävissä liiketoimissa", sisältävät seuraavia lyhyen aikavälin parannuksia ("pikaratkaisuja") nykyiseen järjestelmään:

- i) call off -varastojärjestelyjä koskevia sääntöjä yksinkertaistetaan ja yhdenmukaistetaan,
- ii) asiakkaan alv-tunnisteesta tulee aineellinen edellytys sille, että tavaroiden yhteisöluovutus voidaan vapauttaa arvonlisäverosta,
- iii) ketjuliiketoimia yksinkertaistetaan oikeusvarmuuden parantamiseksi ja
- iv) alv-vapautuksen edellytyksenä olevan tavaroiden yhteisökuljetuksen todistamista koskevia sääntöjä yhdenmukaistetaan ja yksinkertaistetaan.

Komissio ehdotti erityisesti, että edellä i, iii ja iv alakohdassa tarkoitettuja yksinkertaistamisia sovellettaisiin vain, jos luotettavaksi tunnustettu verovelvollinen (uusi käsite, joka on määritelty komission ehdotuksessa) on osallisena.

---

² Asiak. 12882/17.

³ Asiak. 12881/17.

⁴ Asiak. 12880/17 (jota on sittemmin muutettu lainsäädäntöehdotuksella, ks. asiak. 14893/17, lisäämällä asetuksen N:o 904/2010 muuttamisesta annettuun uuteen ehdotukseen "luotettavaksi tunnustettua verovelvollista" koskevat säännökset).

3. Neuvosto totesi 8. marraskuuta 2016 antamiensa päätelmien 7 kohdassa, että "kaikkia kyseisten alojen lainsäädäntöaloitteita olisi käsiteltävä lopullista alv-järjestelmää koskevan työskentelyn sekä tarvittaessa ensimmäisen lainsäädäntötoimen vaiheittaisen käyttöönoton yhteydessä, eikä niiden pitäisi estää komissiota noudattamasta suunniteltua aikataulua tämän alan työssään".
4. Komissio kehitteli näissä lainsäädäntöehdotuksissa nykyisiä sääntöjä koskevien "pikaratkaisujen" lisäksi ajatusta lopullisen järjestelmän asteittaisesta käyttöönotosta. Ensimmäisenä vaiheena ehdotettiin lopullisen järjestelmän ns. kulmakiviä (ks. alv-direktiivin muuttamista koskevan lainsäädäntöehdotuksen 402 artikla), joiden mukaan rajat ylittäviä tavaroiden luovutuksia tai palvelujen suorituksia verotettaisiin määränpäänä olevassa jäsenvaltiossa luovuttajan tai suorittajan ollessa pääsääntöisesti veronmaksuvelvollinen.
5. Nyt voimassa olevan alv-direktiivin 402 artiklassa säädetään, että nykyinen väliaikainen alv-järjestelmä korvataan lopullisella järjestelmällä, joka perustuu periaatteeseen, että tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten verottaminen tapahtuu alkuperäjäsenvaltiossa. Komission ehdottamalla tämän artiklan uudella muotoilulla korvattaisiin jäsenvaltioiden väliseen kauppaan sovellettava väliaikainen alv-järjestelmä lopullisella järjestelmällä, joka perustuu periaatteeseen, että tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten verottaminen tapahtuu määräjäsenvaltiossa.
6. Euroopan talous- ja sosiaalikomitea ja Euroopan parlamentti eivät vielä ole antaneet lausuntojaan näistä lainsäädäntöehdotuksista.

II TILANNE

7. Neuvoteltaessa alv-pikaratkaisuista jäsenvaltiot pitivät asianmukaisena ja välttämättömänä, että näiden komission ehdotusten luotettavaksi tunnustettuun verovelvolliseen liittyvistä säännöksistä keskustellaan niiden lainsäädäntöehdotusten yhteydessä, jotka liittyvät lopullisen alv-järjestelmän teknisiin yksityiskohtiin ja jotka komissio esitti 25. toukokuuta 2018. Jotta asiassa edistyttäisiin pian ja saataisiin ratkaistua tärkeitä alv-alan kysymyksiä, tässä yhteydessä oli siis asianmukaista ja välttämätöntä viedä eteenpäin alv-pikaratkaisuja koskevien komission ehdotusten ydinkysymysten käsittelyä. Samalla todettiin, että ehdotusten muut osat, jotka liittyvät luotettavaksi tunnustettuun verovelvolliseen, edellyttävät vielä lisäkeskustelua siinä yhteydessä, kun lopullisen alv-järjestelmän yksityiskohtia koskevia lainsäädäntöehdotuksia käsitellään.

8. Lisäksi 14. kesäkuuta⁵ ja 20. kesäkuuta 2018⁶ pidetyn pysyvien edustajien komitean kokouksena jälkeen puheenjohtajavaltio pani merkille, että kaikki valtuuskunnat, samoin kuin komissio, voisivat kompromissin hengessä hyväksyä sen, että alv-direktiivin 402 artikla poistetaan kompromissitekstistä ja siitä keskustellaan siinä yhteydessä, kun lopullisen alv-järjestelmän yksityiskohtia koskevia lainsäädäntöehdotuksia käsitellään. Puheenjohtajavaltio totesi, että useimmat jäsenvaltiot voisivat kannattaa neljää "pikaratkaisua", jos tämä muutos hyväksytään.
9. Vaikutti kuitenkin myös siltä, että kaikki valtuuskunnat sekä komissio voisivat hyväksyä puheenjohtajavaltion kompromissitekstin lukuun ottamatta kustannusten jakojärjestelmään liittyviä säännöksiä (137 a artikla ja johdanto-osan 7 a kappale). Kyseinen järjestelmä on tämän ilmoituksen III osassa kuvatun mukaisesti ainoa keskeinen avoinna oleva kysymys, jota useat jäsenvaltiot eivät voineet hyväksyä ja jota komissio ei voinut tukea.
10. Tätä taustaa vasten sekä 14. kesäkuuta ja 20. kesäkuuta 2018 pidettyjen pysyvien edustajien komitean kokousten jälkeen valtuuskuntien kanssa käydyn kahdenvälisen yhteydenpidon pohjalta puheenjohtajavaltio yrittää taas saada aikaan neuvoston yleisnäkemyksen tässä asiassa. Viimeisin alv-pikaratkaisupakettia koskeva kompromissiteksti on tämän ilmoituksen liitteessä. Avoinna olevat 137 a artikla ja johdanto-osan 7 a kappale on pysyvien edustajien komiteassa käytyjen keskustelujen pohjalta jätetty hakasulkeisiin.

III KESKEINEN KYSYMYS – YKSITYISKOHTAINEN SELITYS

Kustannusten jakojärjestelmä – yhteen jäsenvaltioon sijoittautuneiden riippumattomien henkilöyhteenniittymien vapautus arvonlisäverosta (*alv-direktiivin 137 a artikla; muutosdirektiivin johdanto-osan 7 a kappale*)

11. Keskeinen avoinna oleva kysymys koskee sitä, olisiko "viides pikaratkaisu" (kustannusten jakojärjestelmä) sisällytettävä tekstiin.

---

⁵ Asiak. 9822/18 FISC 253 ECOFIN 580 LIMITE.

⁶ Asiak. 10204/18 FISC 263 ECOFIN 628 LIMITE.

12. Jotkin valtuuskunnat ovat toistuvasti pyytäneet, että puheenjohtajavaltion kompromissitekstiä täydennettäisiin alv-direktiivin lisämuutoksella ja että 137 a artikla lisättäisiin osana kokonaiskompromissia.
13. Tämä alv-direktiivin uusi 137 a artikla sisältäisi kilpailun vääristymistä vastaan annettujen asianmukaisten takeiden kanssa pääasiassa säännön, joka mahdollistaa sen, että jäsenvaltiot voivat säätää, että riippumattomat henkilöyhteenniittymät, jotka ryhmittävät palvelunsa ja jakavat kustannukset jäsentensä kesken, voivat saada vapautuksen alv:sta.
14. Jotkin valtuuskunnat ilmoittivat, että tällainen valinnainen sääntö voitaisiin hyväksyä vain, jos siihen on liitetty asianmukainen "alueellisuuslauseke" (137 a artiklan 2 kohta), joka rajaa tämän valinnaisen kustannusten jakojärjestelmän soveltamisalan vain riippumattomiin henkilöyhteenniittymiin ja niiden jäseniin, jotka ovat sijoittautuneet tätä mahdollisuutta käyttävän jäsenvaltion alueelle.
15. Nämä valtuuskunnat ovat sitä mieltä, että tällainen rajoittaminen voisi olla perusteltua siksi, että on varmistettava, että asianomaiset verovelvolliset ja veroviranomaiset soveltavat näitä kustannusten jakamista koskevia sääntöjä oikein ja yksiselitteisesti, ja taata verovalvonnan tehokkuus veronkierron, verovilpin ja väärinkäytösten estämiseksi. Samaan aikaan tämä rajoittaminen säilyttäisi niiden jäsenvaltioiden verotusoikeudet, jotka eivät halua käyttää tätä mahdollisuutta.
16. Pysyvien edustajien kokouksissa 14. kesäkuuta ja 20. kesäkuuta 2018 eräät valtuuskunnat eivät kuitenkaan voineet hyväksyä sitä, että 137 a artikla lisätään alv-direktiiviin. He totesivat, että komissio ei ole tehnyt tästä säännöksestä vaikutustenarviointia, koska 137 a artikla ja johdanto-osan 7 a kappale eivät sisällyneet komission alkuperäiseen ehdotukseen.
17. Tämän lisäksi pysyvien edustajien komitean kokouksessa 20. kesäkuuta 2018 komissio ilmoitti, että se vastustaa 137 a artiklan sisällyttämistä puheenjohtajavaltion kompromissitekstiin.

IV TULEVAT TOIMET

18. Edellä esitetty huomioon ottaen puheenjohtajavaltio toivoo, että tämän ilmoituksen III osassa esitetty keskeinen kysymys saataisiin ratkaistua neuvostossa kompromissin hengessä.

  19. Neuvostoa pyydetään
    - ratkaisemaan tämän ilmoituksen III osassa esitetty keskeinen kysymys ja
    - muodostamaan näistä lainsäädäntöehdotuksista yleisnäkemyks tämän ilmoituksen liitteessä olevan kompromissiehdotuksen pohjalta, jotta lainsäädäntöehdotukset voitaisiin hyväksyä, kun Euroopan parlamentin lausunto on saatu ja lingvistijuristit ovat viimeistelleet tekstin.
-

EHDOTUS:

NEUVOSTON DIREKTIIVI

direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta arvonlisäverojärjestelmän tiettyjen sääntöjen yhdenmukaistamiseksi ja yksinkertaistamiseksi[sekä lopullisen järjestelmän käyttöön ottamiseksi] jäsenvaltioiden välisen kaupan verotusta varten

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 113 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁷,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁸,

noudattaa erityistä lainsäätämisyksitystä,

sekä katsovat seuraavaa:

---

⁷ EUVL C , , s. .

⁸ EUVL C , , s. .

- 1) Vuonna 1967, jolloin neuvosto hyväksyi neuvoston direktiiveillä 67/227/ETY⁹ ja 67/228/ETY¹⁰ yhteisen arvonlisäverojärjestelmän, sitouduttiin perustamaan lopullinen arvonlisäverojärjestelmä, joka toimisi Euroopan yhteisössä samalla tavalla kuin yksittäisissä jäsenvaltioissa. Poliittiset ja tekniset edellytykset eivät kuitenkaan olleet vielä otolliset tällaiselle järjestelmälle siinä vaiheessa, kun jäsenvaltioiden väliset verotukselliset rajat poistettiin vuoden 1992 lopussa, joten hyväksyttiin arvonlisäveroa koskeva siirtymäjärjestely. Nykyisin voimassa olevassa neuvoston direktiivissä 2006/112/EY¹¹ säädetään, että nämä siirtymäsäännökset on korvattava lopullisella järjestelmällä.
- 2) Komissio esitti arvonlisäveroa koskevan toimintasuunnitelmansa¹² mukaisesti ehdotuksen, jossa vahvistetaan sellaisen jäsenvaltioiden välistä rajat ylittävää yritystenvälistä kauppaa varten käyttöön otettavan lopullisen arvonlisäverojärjestelmän osatekijät, joka perustuisi periaatteeseen siitä, että rajatylittävien tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten verottaminen tapahtuu määräjäsenvaltiossa.
- 3) [...]

---

⁹ Ensimmäinen neuvoston direktiivi 67/227/ETY, annettu 11 päivänä huhtikuuta 1967, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta (EYVL 71, 14.4.1967, s. 1301).

¹⁰ Toinen neuvoston direktiivi 67/228/ETY, annettu 11 päivänä huhtikuuta 1967, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädäntöjen yhdenmukaistamisesta, yhteisen arvonlisäverojärjestelmän rakenteesta ja soveltamissäännöistä (EYVL 71, 14.4.1967, s. 1303).

¹¹ Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1).

¹² Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle arvonlisäveroa koskevasta toimintasuunnitelmasta – Kohti EU:n yhtenäistä arvonlisäveroaluetta – aika tehdä päätöksiä (COM(2016) 2016 148 final, 7.4.2016).

- 4) Neuvosto pyysi 8 päivänä marraskuuta 2016 antamissaan päätelmissä¹³ komissiota tekemään rajatylittäviä liiketoimia koskeviin unionin arvonlisäverosääntöihin joitakin parannuksia, jotka koskevat arvonlisäverotunnisteen asemaa yhteisöluovutusten verosta vapauttamisen yhteydessä, call off -varastojärjestelyjä, ketjuliiketoimia ja kuljetuksesta vaadittavaa todistetta, jotta yhteisöliiketoimet voidaan vapauttaa verosta.
- 5) Kun otetaan huomioon kyseinen pyyntö ja se, että unionin lopullisen arvonlisäverojärjestelmän täytäntöönpano unionin sisäistä kauppaa varten vie useita vuosia, nämä erityistoimenpiteet, joiden tarkoituksena on yhdenmukaistaa ja yksinkertaistaa tiettyjä yritysten verotuksessa sovellettavia järjestelmiä, on syytä toteuttaa.
- 6) Call off -varasto viittaa tilanteeseen, jossa luovuttaja tietää jo tavaroita toiseen jäsenvaltioon kuljetettaessa sen tavaroiden hankkijan henkilöllisyyden, jolle tavarat luovutetaan myöhemmässä vaiheessa sen jälkeen, kun tavarat ovat saapuneet määräjäsenvaltioon. Tämä rinnastetaan nykyisin vastikkeelliseen tavaroiden luovutukseen (tavaroiden lähtöjäsenvaltiossa) ja vastikkeelliseen yhteisöhankintaan (tavaroiden saapumisjäsenvaltiossa), minkä jälkeen seuraa 'jäsenvaltion sisäinen' luovutus saapumisjäsenvaltiossa, mikä edellyttää, että luovuttaja rekisteröityy arvonlisäverovelvolliseksi kyseisessä jäsenvaltiossa. Tällaisten tilanteiden välttämiseksi kyseiset liiketoimet, mikäli ne toteutetaan kahden verovelvollisen välillä, olisi tietyn edellytyksin rinnastettava yhdeksi verosta vapautetuksi luovutukseksi lähtöjäsenvaltiossa ja yhdeksi yhteisöhankinnaksi saapumisjäsenvaltiossa.
- 7) Ketjuliiketoimilla tarkoitetaan yhteen yhteisökuljetukseen kuuluvien tavaroiden peräkkäisiä luovutuksia. Tavaroiden yhteisökuljetus olisi liitettävä ainoastaan yhteen luovutukseen, ja ainoastaan kyseiselle luovutukselle olisi myönnettävä yhteisöluovutuksille säädetty arvonlisäverovapautus. Muut ketjun luovutukset olisi verotettava, ja niistä voidaan vaatia luovuttajan arvonlisäverotunniste luovutusjäsenvaltiossa. Jotta vältetään toisistaan poikkeavien toimintatapojen soveltaminen jäsenvaltioissa, mikä saattaa johtaa kaksinkertaiseen verotukseen tai verottamatta jättämiseen, ja parannetaan toimijoiden oikeusvarmuutta, olisi vahvistettava yhteinen sääntö, jonka mukaan tavaroiden kuljetus olisi tiettyjen ehtojen täytyessä liitettävä yhteen liiketoimiketjun luovutukseen.

---

¹³ Neuvoston päätelmät, annettu 8. marraskuuta 2016, EU:n nykyisten alv-sääntöjen parannuksista rajatylittävissä liiketoimissa (asiak. 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023, 9. marraskuuta 2016).

[(7a) Ottaen huomioon ehdotus lopulliseen arvonlisäverojärjestelmään siirtymisestä ja se tosiseikka, että arvonlisäveroryhmää koskevien sääntöjen käyttö ei ehkä riittävällä tavalla vastaa joidenkin toimialojen taloudellisiin tarpeisiin, jäsenvaltioilla tulisi olla mahdollisuus säätää, että riippumattomat henkilöyhteenliittymät, jotka jakavat kustannukset jäsentensä kesken voivat saada vapautuksen arvonlisäverosta. Tämä varmistaisi niiden taloudellisen toiminnan verotuksen neutraaliuden liiketoiminta-alasta tai organisatorisista valinnoista riippumatta. Jäsenvaltioille olisi näin ollen sallittava, että ne voivat antaa luvan käyttää tällaista kustannusten jakojärjestelmää tietyin edellytyksin ja tämän vaikuttamatta riippumattomille henkilöyhteenliittymille annettavia arvonlisäverovapautuksia koskeviin voimassa oleviin sääntöihin. Olisi kuitenkin otettava käyttöön suojalauseke, jossa tällaisen säännöksen soveltaminen kielletään sen vapaaehtoinen luonne huomioon ottaen, jos se todennäköisesti aiheuttaisi kilpailun vääristymistä. Lisäksi olisi suhteellista ja asianmukaista, että tämä mahdollisuus rajattaisiin vapautuksiin, jotka koskevat luovutuksia, joita sellaisen jäsenvaltion alueelle sijoittautuneet riippumattomat henkilöyhteenliittymät ja niiden jäsenet ovat tehneet kustannusten jakojärjestelmän mukaisesti, joka käyttää tätä mahdollisuutta. Tällainen rajaaminen on perusteltua siksi, että on varmistettava, että asianomaiset verovelvolliset ja veroviranomaiset soveltavat näitä sääntöjä oikein ja yksiselitteisesti, ja taattava verovalvonnan tehokkuus veronkierron, verovilpin tai verotuksellisten väärinkäytösten estämiseksi. On myös huomattava, että tämä rajaaminen säilyttäisi niiden jäsenvaltioiden verotusoikeudet, jotka eivät halua käyttää tätä mahdollisuutta. Koska tämänhetkisissä olosuhteissa näitä tavoitteita ei voida saavuttaa muilla keinoin, jotka olisivat yhtä tehokkaita, nämä kustannusten jakojärjestelmää koskevat arvonlisäverosäännöt, edellä mainittu rajaaminen mukaan lukien, ovat asianmukaiset haluttujen tavoitteiden saavuttamiseksi eikä niillä ylitetä sitä, mikä on tarpeen niiden saavuttamiseksi.]

- 8) Kun on kyse arvonlisäverotunnisteen asemasta yhteisön sisäisessä kaupassa tehtävien tavaroiden luovutusten verosta vapauttamisen yhteydessä, ehdotetaan, että verovapautuksen aineellisina edellytyksinä – eikä muotovaatimuksina – olisi käytettävä tavaroiden luovutusjäsenvaltion ulkopuolelle kuljettamista koskevan edellytyksen lisäksi sitä, että muun kuin tavaroiden kuljetuksen lähtöjäsenvaltion tavaroiden hankkijalle antama arvonlisäverotunniste sisällytetään arvonlisäverotietojen vaihtojärjestelmään (VIES). VIES-ilmoitus on sikäli tärkeä, että sen avulla saapumisjäsenvaltio saa tiedon alueelleen saapuvista tavaroista ja siten sillä on keskeinen merkitys unionin petostentorjunnassa. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että jos tavaroiden luovuttaja ei noudata VIES-ilmoitusvelvoitteitaan, vapautusta ei tulisi soveltaa, paitsi jos luovuttaja toimii vilpittömässä mielessä, eli hän voi asianmukaisesti perustella toimivaltaisille veroviranomaisille yhteenvetoilmoitukseen liittyvät laiminlyöntinsä, mihin voisi kuulua myös se, että luovuttaja antaa samaan aikaan 264 artiklassa edellytetyt oikeat tiedot.
- 9) Jäsenvaltiot eivät voi riittäväällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, joita ovat arvonlisäverojärjestelmän toiminnan tehostaminen rajatylittävässä yritystenvälisessä kaupassa, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

- 10) Jäsenvaltiot ovat selittävästä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman¹⁴ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- 11) Direktiiviä 2006/112/EY olisi näin ollen muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2006/112/EY seuraavasti:

- 1) Lisätään 17 a artikla seuraavasti:

"17 a artikla

1. Verovelvollisen omalle yritykselle kuuluvien tavaroiden siirtoa call off -varastojärjestelyjen nojalla toiseen jäsenvaltioon ei kohdella vastikkeellisena tavaroiden luovutuksena.

---

¹⁴ EUVL L 369, 17.12.2011, s. 14.

2. Tätä artiklaa sovellettaessa call off -varastojärjestelyjen katsotaan olevan olemassa, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) verovelvollinen tai kolmas osapuoli hänen puolestaan lähettää tai kuljettaa tavaroita toiseen jäsenvaltioon, jossa ne saapumisen jälkeen luovutetaan myöhemmässä vaiheessa toiselle verovelvolliselle, jolla on oikeus ottaa nämä tavarat omistukseensa kummankin verovelvollisen välisen voimassa olevan sopimuksen mukaisesti;
  - b) verovelvollisen, joka lähettää tai kuljettaa tavarat, liiketoiminnan kotipaikka ei ole sen jäsenvaltion alueella, johon tavarat lähetetään tai kuljetetaan, eikä hänellä ole siellä kiinteää toimipaikkaa;
  - c) verovelvollinen, jolle tavarat on tarkoitettu luovutettaviksi, on rekisteröitynyt arvonlisäverovelvolliseksi siinä jäsenvaltiossa, johon tavarat kuljetetaan tai lähetetään, ja sekä hänen henkilöllisyytensä että kyseisen jäsenvaltion hänelle myöntämä arvonlisäverotunniste ovat b alakohdassa tarkoitettujen verovelvollisen tiedossa lähetyksen tai kuljetuksen alkamisajankohtana;
  - d) verovelvollinen, joka lähettää tai kuljettaa tavarat, kirjaa tavaroiden siirron 243 artiklan 3 kohdassa säädettyyn rekisteriin ja ilmoittaa tavarat hankkineen verovelvollisen henkilöllisyyden ja sen jäsenvaltion, johon tavarat lähetetään tai kuljetetaan, tälle myöntämän arvonlisäverotunnisteen 262 artiklan 2 kohdassa säädettyssä yhteenvetoilmoituksessa.
3. Jos 2 kohdassa vahvistetut edellytykset täyttyvät, ajankohtana, jona omistajan määräämisvalta tavaroihin siirretään kyseisen kohdan c alakohdassa tarkoitettulle verovelvolliselle, sovelletaan seuraavia sääntöjä, edellyttäen, että siirto tapahtuu 4 kohdassa tarkoitettussa määrääjassa:

- a) katsotaan, että 138 artiklan 1 kohdan mukaisen tavaroiden luovutuksen on tehnyt verovelvollinen, joka itse tai jonka puolesta kolmas osapuoli lähetti tai kuljetti tavarat, siinä jäsenvaltiossa, josta tavarat lähetettiin tai kuljetettiin;
  - b) katsotaan, että tavaroiden yhteisöhankinnan on tehnyt verovelvollinen, jolle kyseiset tavarat luovutetaan, siinä jäsenvaltiossa, johon tavarat lähetettiin tai kuljetettiin.
4. Jos tavaroita ei ole luovutettu 12 kuukauden kuluessa niiden saapumisesta jäsenvaltioon, johon ne on lähetetty tai kuljetettu, 2 kohdan c alakohdassa ja 6 kohdassa tarkoitetulle verovelvolliselle, jolle tavarat oli tarkoitettu, eikä yksikään 7 kohdassa tarkoitettu tilanne ole ilmennyt, 17 artiklassa tarkoitetun siirron katsotaan tapahtuvan sitä päivää seuraavana päivänä, jona 12 kuukauden jakso päättyy.
5. Edellä olevan 17 artiklan mukaisen siirron ei katsota tapahtuvan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) määräämisvaltaa tavaroihin ei ole siirretty ja kyseiset tavarat on palautettu jäsenvaltioon, josta ne on lähetetty tai kuljetettu, 4 kohdassa tarkoitetussa määräajassa, ja
  - b) verovelvollinen, joka lähetti tai kuljetti tavarat, kirjaa palauttamisen 243 artiklan 3 kohdassa säädettyyn rekisteriin.

6. Jos 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettu verovelvollinen korvataan 4 kohdassa tarkoitettussa määrääjässä toisella verovelvollisella, 17 artiklassa tarkoitettun siirron ei katsota tapahtuvan korvaamisajankohtana edellyttäen, että
- a) 2 kohdan kaikki muut sovellettavat edellytykset täyttyvät; ja
  - b) 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu verovelvollinen kirjaa korvaamisen 243 artiklan 3 kohdassa säädettyyn rekisteriin.
7. Jos jokin 2 ja 6 kohdassa määritelty edellytys ei enää täyty 4 kohdassa tarkoitettussa määrääjässä, 17 artiklassa tarkoitettun tavaroiden siirron katsotaan tapahtuvan ajankohtana, jona tämä edellytys ei enää täyty.

Jos tavarat luovutetaan muulle henkilölle kuin 2 artiklan c alakohdassa tai 6 kohdassa tarkoitettulle verovelvolliselle, katsotaan, että 2 ja 6 kohdassa määritellyt edellytykset eivät enää täyty välittömästi ennen tätä luovutusta.

Jos tavarat kuljetetaan tai lähetetään muuhun maahan kuin siihen jäsenvaltioon, josta ne oli alun perin siirretty, katsotaan, että 2 ja 6 kohdassa määritellyt edellytykset eivät enää täyty välittömästi ennen kuin tavaroiden kuljetus tai lähetys toiseen maahan alkaa.

Jos tavarat tuhoutuvat, häviävät tai varastetaan, katsotaan, että 2 ja 6 kohdassa määritellyt edellytykset eivät enää täyty sinä päivänä, jona tavarat tosiasiallisesti poistettiin tai tuhottiin, ja jos on mahdotonta määritellä tuota päivää, päivänä, jona tavaroiden tuhoutuminen tai katoaminen havaittiin."

2) Lisätään 36 a artikla seuraavasti:

"36 a artikla

1. Jos samat tavarat luovutetaan peräkkäin ja ne lähetetään tai kuljetetaan jostakin jäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon suoraan ensimmäiseltä luovuttajalta viimeiselle asiakkaalle ketjussa, lähetys tai kuljetus liitetään ainoastaan väliportaan toimijalle tehtyyn luovutukseen.
2. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen lähetys tai kuljetus liitetään ainoastaan väliportaan toimijan tekemään luovutukseen, jos väliportaan toimija on ilmoittanut luovuttajalleen sen jäsenvaltion hänelle myöntämän arvonlisäverotunnisteen, josta tavarat on lähetetty tai kuljetettu.
3. Tämän artiklan soveltamiseksi 'väliportaan toimijalla' tarkoitetaan sellaista ketjuun kuuluvaa muuta kuin ensimmäistä luovuttajaa, joka itse tai jonka puolesta kolmas osapuoli lähettää tai kuljettaa tavarat.
4. Tämän artiklan säännöksiä ei sovelleta 14 a artiklan soveltamisalaan kuuluviin tilanteisiin.

[3) Lisätään 137 a artikla seuraavasti:]

[137 a artikla

1. Kukin jäsenvaltio voi vapauttaa verosta sellaisten riippumattomien henkilöyhteenliittymien, joiden toiminta on vapautettu arvonlisäverosta tai jotka eivät ole toiminnastaan arvonlisäverollisia, jäsenilleen suorittamat palvelut, jotka ovat välittömästi tarpeellisia näiden toiminnalle, jos nämä yhteenliittymät vaativat jäseniltään korvaukseksi ainoastaan kunkin osuuden yhteisistä kustannuksista, edellyttäen, että tällainen vapautus ei ole omiaan johtamaan kilpailun vääristymiseen.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan ainoastaan sellaisen jäsenvaltion alueelle sijoittautuneiden riippumattomien henkilöyhteenliittymien palveluihin, joka on vapauttanut verosta tuon saman jäsenvaltion alueelle sijoittautuneet henkilöyhteenliittymän jäsenet.]

4) Korvataan 138 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltion on vapautettava verosta sellaisten tavaroiden luovutukset, jotka myyjä, hankkija tai joku muu näiden puolesta lähettää tai kuljettaa jäsenvaltion alueen ulkopuolelle, mutta kuitenkin yhteisössä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) tavarat luovutetaan sellaiselle toiselle verovelvolliselle tai sellaiselle oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen ja joka toimii tässä ominaisuudessa muussa jäsenvaltiossa kuin tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen lähtöjäsenvaltiossa;
- b) verovelvolliselle tai sellaiselle oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, jolle tavarat luovutetaan, on annettu arvonlisäverotunniste muussa jäsenvaltiossa kuin tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen lähtöjäsenvaltiossa ja hän on ilmoittanut tämän arvonlisäverotunnisteen luovuttajalle.

1 a. Edellä 1 kohdassa säädettyä poikkeusta ei sovelleta, jos tavaran luovuttaja ei ole täyttänyt 262 ja 263 artiklassa säädettyä velvoitettaan toimittaa yhteenvetoilmoitus, tai hänen toimittamassaan yhteenvetoilmoituksessa ei anneta tästä luovutuksesta 264 artiklan mukaisia oikeita tietoja, ellei tavaran luovuttaja voi asianmukaisesti perustella laiminlyöntiään toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla."

5) Lisätään 243 artiklaan 3 kohta seuraavasti:

"3. Jokaisen verovelvollisen, joka siirtää tavaroita 17 a artiklassa tarkoitettujen call off -varastojärjestelyjen nojalla, on pidettävä rekisteriä, jonka avulla veroviranomaiset voivat tarkistaa, että kyseistä artiklaa on sovellettu oikein.

Jokaisen verovelvollisen, jolle luovutetaan tavaroita 17 a artiklassa tarkoitettujen call off -varastojärjestelyjen nojalla, on pidettävä rekisteriä kyseisistä tavaroista.

6) Korvataan 262 artikla seuraavasti:

"262 artikla

1. Jokaisen arvonlisäverotunnisteen saaneen verovelvollisen on annettava yhteenvetoilmoitus seuraavista:

- a) niistä arvonlisäverotunnisteen saaneista hankkijoista, joille hän on luovuttanut tavaroita 138 artiklan 1 kohdassa ja 2 kohdan c alakohdassa säädetyin edellytyksin;
- b) niistä arvonlisäverotunnisteen saaneista henkilöistä, joille hän on luovuttanut hänelle 42 artiklassa tarkoitettulla tavalla yhteisöhankintana luovutettuja tavaroita;
- c) niistä verovelvollisista ja niistä arvonlisäverotunnisteen saaneista oikeushenkilöistä, jotka eivät ole verovelvollisia, joille hän on suorittanut muita palveluja kuin niitä, jotka ovat vapautettuja arvonlisäverosta liiketoimen verotusjäsenvaltiossa ja joista palvelun vastaanottaja on verovelvollinen 196 artiklan mukaan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi jokaisen verovelvollisen on annettava tieto niiden verovelvollisten arvonlisäverotunnisteesta, joille 17 a artiklassa vahvistetuin edellytyksin call off -varastojärjestelyjen nojalla lähetetyt tai kuljetetut tavarat on tarkoitettu, ja kaikista muutoksista toimitettuihin tietoihin.

7) [...]

8) [...]

9) Poistetaan 403 ja 404 artikla.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2019. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2020.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

EHDOTUS:

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS

täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 282/2011 muuttamisesta yhteisöliiketoimien tiettyjen vapautusten osalta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY¹⁵ ja erityisesti sen 397 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsovat seuraavaa:

- 1) Komissio ilmoitti arvonlisäveroa koskevassa toimintasuunnitelmassaan¹⁶ aikovansa esittää ehdotuksen lopullisesta arvonlisäverojärjestelmästä, jota sovelletaan, kun yritysten välistä kauppaa harjoitetaan rajojen yli jäsenvaltioiden välillä. Neuvosto kehotti 8 päivänä marraskuuta 2016 antamissaan päätelmissä¹⁷ komissiota ehdottamaan jo ennen sitä tiettyjä parannuksia rajat ylittäviä liiketoimia koskeviin unionin arvonlisäverosääntöihin muun muassa vapautusten myöntämiseksi yhteisöliiketoimille.
- 2) Direktiivissä 2006/112/EY säädetään useita edellytyksiä arvonlisäverovapautuksen myöntämiselle tietyissä yhteisöliiketoimissa tapahtuville tavaraluovutuksille. Yksi näistä edellytyksistä on se, että tavarat on kuljetettava tai lähetettävä jäsenvaltiosta toiseen.

---

¹⁵ EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

¹⁶ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle arvonlisäveroa koskevasta toimintasuunnitelmasta – Kohti EU:n yhtenäistä arvonlisäveroa – aika tehdä päätöksiä (COM(2016) 148 final, 7.4.2016).

¹⁷ Neuvoston päätelmät, annettu 8. marraskuuta 2016, EU:n nykyisten alv-sääntöjen parannuksista rajatylittävissä liiketoimissa (asiak. 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023, 9. marraskuuta 2016).

- 3) Jäsenvaltioiden toisistaan poikkeavat lähestymistavat näiden vapautusten soveltamiseen rajat ylittävissä liiketoimissa ovat kuitenkin aiheuttaneet vaikeuksia ja oikeudellista epävarmuutta yrityksille. Tämä ei vastaa tavoitetta lisätä unionin sisäistä kauppaa ja poistaa verotukselliset rajat. Sen vuoksi on tärkeää eritellä ja yhdenmukaistaa edellytykset, joilla näitä vapautuksia voidaan soveltaa.
- 4) Koska rajat ylittävät arvonlisäveropetokset ovat kytköksissä ensisijaisesti yhteisöluovutusten vapautuksiin, on tarpeen eritellä tietyt olosuhteet, joissa olisi katsottava, että tavarat on kuljetettu tai lähetetty luovutusjäsenvaltion alueelta.
- 5) Jotta yrityksille voitaisiin tarjota käytännöllinen ratkaisu ja jotta myös verohallinnot saisivat varmuuden, täytäntöönpanoasetukseen (EU) N:o 282/2011¹⁸ lisätään kaksi kumottavissa olevaa olettaa.
- 6) Call off -varastojen yksinkertaistamista koskeviin järjestelyihin olisi liitettävä asianmukainen kirjaamisvelvoite, jotta voidaan varmistaa, että niitä sovelletaan oikein.
- 7) Sen vuoksi täytäntöönpanoasetusta (EU) N:o 282/2011 olisi muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

---

¹⁸ Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 282/2011, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2011, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY täytäntöönpanotoimenpiteistä (EUVL L 77, 23.3.2011, s. 1).

1 artikla

Lisätään täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 282/2011 VIII jaksoon 2 a JAKSO seuraavasti:

"2 a JAKSO

Yhteisöliiketoimien vapautukset

(Direktiivin 2006/112/EY 138–142 artikla)

45 a artikla

1. Direktiivin 2006/112/EY 138 artiklassa säädettyjä vapautuksia sovellettaessa oletuksena on oltava, että tavarat on lähetetty tai kuljetettu jäsenvaltiosta jäsenvaltion alueen ulkopuolella mutta kuitenkin yhteisön sisällä sijaitsevaan määräpaikkaan jommassakummassa seuraavista olosuhteista:
  - a) myyjä ilmoittaa kuljettaneensa tai lähettäneensä tavarat tai ilmoittaa, että kolmas osapuoli on kuljettanut tai lähettänyt tavarat myyjän puolesta, ja myyjällä on hallussaan vähintään kaksi 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettua keskenään ristiriidatonta todistetta, jotka kaksi toisistaan, myyjästä ja hankkijasta riippumatonta osapuolta on antanut, tai yksi 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettu todiste yhdessä yhden 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetun ristiriidattoman todisteen kanssa, jossa kuljetus tai lähetys vahvistetaan ja jonka kaksi toisistaan, myyjästä ja hankkijasta riippumatonta osapuolta on antanut;

- b) myyjällä on hallussaan seuraavat asiakirjat:
- i) tavaroiden hankkijan antama kirjallinen lausunto, jossa todetaan, että hankkija on kuljettanut tai lähettänyt tavarat tai että kolmas osapuoli on kuljettanut tai lähettänyt ne hankkijan puolesta, ja jossa mainitaan tavaroiden määräjäsenvaltio. Tässä asiakirjassa mainitaan sen antamispäivä, hankkijan nimi ja osoite, tavaroiden määrä ja laatu, tavaroiden saapumispäivä ja -paikka ja jos on kyse ajoneuvon luovutuksesta, sen tunnistenumero, ja sen henkilön tunnistetiedot, joka hyväksyy tavarat hankkijan puolesta;
  - ii) vähintään kaksi 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettua keskenään ristiriidatonta todistetta, jotka kaksi toisistaan, myyjästä ja hankkijasta riippumatonta osapuolta on antanut, tai yksi 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettu todiste yhdessä yhden 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettun ristiriidattoman todisteen kanssa, jossa kuljetus tai lähetys vahvistetaan ja jonka kaksi toisistaan, myyjästä ja hankkijasta riippumatonta osapuolta on antanut.

Tavaroiden hankkijan on annettava b alakohdan i alakohdassa tarkoitettu kirjallinen ilmoitus myyjälle viimeistään luovutuskuukautta seuraavan kuukauden kymmenentenä päivänä.

2. Veroviranomainen voi kumota 1 kohdan mukaisen olettan.
3. Edellä 1 kohdan soveltamiseksi seuraavat hyväksytään todisteeksi kuljetuksesta tai lähetyksestä:

- a) asiakirjat, jotka liittyvät tavaroiden kuljetukseen tai lähetykseen, kuten allekirjoitettu CMR-asiakirja tai -ilmoitus, konossementti, lentorahtilasku, liikenteenharjoittajan antama kauppalasku;
- b) muut asiakirjat:
  - i. tavaroiden kuljetusta tai lähetystä koskeva vakuutuskirja tai pankkiasiakirja, jossa todistetaan tavaroiden kuljetuksen tai lähettämisen maksaminen;
  - ii. viranomaisen, kuten notaarin, antama virallinen asiakirja, jossa vahvistetaan tavaroiden saapuminen määräjäsenvaltioon;
  - iii. määräjäsenvaltion varastonpitäjän antama vastaanottotodistus, jossa vahvistetaan tavaroiden varastoiminen kyseisessä jäsenvaltiossa.

XLUKU

VELVOLLISUUDET, JOTKA KOSKEVAT VEROVELVOLLISIA JA TIETTYJÄ
HENKILÖITÄ, JOTKA EIVÄT OLE VEROVELVOLLISIA

(DIREKTIIVIN 2006/112/EY XI OSASTO)

1 a JAKSO

Yleiset velvollisuudet

(242 ja 243 artikla)

54 a artikla

1. Direktiivin 2006/112/EY 243 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu rekisteri, jota jokaisen call off -varastojärjestelyjen mukaisesti tavaroita siirtävän verovelvollisen on pidettävä, sisältää seuraavat tiedot:
  - a) jäsenvaltio, josta tavarat lähetettiin tai kuljetettiin ja tavaroiden lähetys- tai kuljetuspäivä;

- b) sen verovelvollisen arvonlisäverotunniste, jolle tavarat on tarkoitettu ja jonka on antanut jäsenvaltio, johon tavarat on lähetetty tai kuljetettu;
  - c) jäsenvaltio, johon tavarat on lähetetty tai kuljetettu, varastonpitäjän arvonlisäverotunniste, sen varaston osoite, jossa tavaroita säilytetään niiden saavuttua, ja päivä, jona tavarat saapuivat varastoon;
  - d) varastoon saapuneiden tavaroiden arvo, kuvaus ja määrä;
  - e) sen verovelvollisen arvonlisäverotunniste, joka korvaa direktiivin 2006/112/EY 17 a artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen edellytysten mukaisesti b alakohdassa tarkoitettun henkilön;
  - f) veron perusteena oleva määrä, luovutettujen tavaroiden kuvaus ja määrä ja päivä, jona direktiivin 2006/112/EY 17 a artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettut tavarat luovutetaan, sekä ostajan arvonlisäverotunniste;
  - h) veron perusteena oleva määrä, tavaroiden kuvaus ja määrä ja päivä, jona jokin 17 a artiklan 7 kohdan mukainen tilanne ilmeni sekä siihen liittyvä peruste;
  - i) palautettujen tavaroiden arvo, kuvaus ja määrä sekä direktiivin 2006/112/EY 17 a artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen tavaroiden palautuspäivä.
2. Direktiivin 2006/112/EY 243 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu rekisteri, jota jokaisen verovelvollisen, jolle luovutetaan tavaroita call off -varastojärjestelyjen mukaisesti, on pidettävä, sisältää seuraavat tiedot:
- a) call off -varastojärjestelyjen mukaisesti tavaroita siirtävän verovelvollisen arvonlisäverotunniste;

- b) hänelle tarkoitettujen tavaroiden kuvaus ja määrä;
- c) päivä, jona hänelle tarkoitettut tavarat saapuvat varastoon;
- d) veron perusteena oleva määrä, hänelle luovutettujen tavaroiden kuvaus ja määrä sekä päivä, jona direktiivin 2006/112/EY 17 a artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tavaroiden yhteisöluovutus tehdään;
- e) tavaroiden kuvaus ja määrä sekä päivä, jona tavarat viedään pois varastosta a alakohdassa tarkoitettun henkilön määräyksestä;
- f) tuhoutuneiden tai kadonneiden tavaroiden kuvaus ja määrä sekä varastoon aiemmin saapuneiden tavaroiden tuhoutumispäivä, katoamispäivä tai päivä, jona ne varastettiin, tai päivä, jona tavaroiden tuhoutuminen tai katoaminen havaittiin.

Jos tavarat kuljetetaan tai lähetetään call off -varastojärjestelyjen mukaisesti varastonpitäjälle, joka on eri henkilö kuin verovelvollinen, jolle tavarat on tarkoitus luovuttaa, kyseisen verovelvollisen pitämässä rekisterissä ei tarvitse ilmoittaa c, e ja f alakohdassa tarkoitettuja tietoja.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2020.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

EHDOTUS:

NEUVOSTON ASETUS

asetuksen (EU) N:o 904/2010 muuttamisesta call off -varastojärjestelyjen asianmukaisen soveltamisen valvontaa koskevan tietojenvaihdon osalta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 113 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon¹⁹,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²⁰,

noudattaa erityistä lainsäätämisyksitystä,

sekä katsovat seuraavaa:

---

¹⁹ EUVL C , , s. .

²⁰ EUVL C , , s. .

- 1) Sen varmistamiseksi, että direktiivissä 2006/112/EY käyttöön otettua call off -varastojärjestelyjen yksinkertaistamista voidaan valvoa asianmukaisesti, on tarpeen, että asiaa hoitavilla jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla on automaattinen pääsy tällaisia liiketoimia koskeviin, verovelvollisilta kerättyihin tietoihin.
- 2) Ottaen huomioon, että tämän asetuksen säännökset ovat tulosta neuvoston direktiivillä [...] /EU²¹ käyttöön otetuista muutoksista, tätä asetusta olisi sovellettava siitä päivästä alkaen, jona kyseisten muutosten soveltaminen alkaa.
- 3) Sen vuoksi asetusta (EU) N:o 904/2010 olisi muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EU) N:o 904/2010 seuraavasti:

- 1) Muutetaan 21 artiklan 2 kohta seuraavasti:

a) korvataan c alakohta seuraavasti:

"c) niiden henkilöiden arvonlisäverotunnisteet, jotka ovat toteuttaneet b alakohdassa tarkoitettuja tavaroiden luovutuksia ja palvelujen suorituksia, ja niiden henkilöiden arvonlisäverotunnisteet, jotka ovat toimittaneet direktiivin 2006/112/EY 262 artiklan 2 kohdan mukaisesti tietoja henkilöistä, joilla on a alakohdassa tarkoitettu arvonlisäverotunniste;"

---

²¹ Neuvoston direktiivi [...] /EU, annettu [...], direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta arvonlisäverojärjestelmän tiettyjen sääntöjen yhdenmukaistamiseksi ja yksinkertaistamiseksi sekä lopullisen järjestelmän käyttöön ottamiseksi jäsenvaltioiden välisen kaupan verotusta varten (EUVL L [...]).

b) korvataan e alakohdan johdantolause seuraavasti:

"e) kunkin c alakohdassa tarkoitetun henkilön kullekin jonkin muun jäsenvaltion antaman arvonlisäverotunnisteen haltijalle toteuttamien b alakohdassa tarkoitettujen tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten kokonaisarvo ja kunkin henkilön osalta, joka on toimittanut tietoja direktiivin 2006/112/EY 262 artiklan 2 kohdan mukaisesti, hänen arvonlisäverotunnisteensa ja hänen toimittamansa tiedot kustakin henkilöistä, jolla on jonkin muun jäsenvaltion antama arvonlisäverotunniste, seuraavin edellytyksin:"

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2020.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja